
CREACIÓ

Anna Cornellas Fernández

Avui no creu sentir-se exhausta
i s'asseu perquè està cansada
No són seus "ordre, mètode i disciplina"
i la inspiració no obeeix, no està domesticada

Pren un llapis vell, mossegat amb els queixals del seny
Pretén imitar algun gran home que ha llegit
No es manifesta cap veueta interior desesperada
però fa veure que la sent i ja té un motiu

Observa la cambra embellida i l'enrabia ser tan poc autèntica
Pensa que alguna gran idea superior l'observa
però això també és un pretext
cada cop resten menys excuses

El paper de reciclar s'allunya, està fart d'esperar
al cap i a la fi, ell coneix la por tan bé com ella
o potser la tela és la por i ella una il·lusió

El llapis torna a sonar efusivament contra la fusta
està recent vernissada, que ho fa tot menys brut
l'objecte rellesca fins al terra

Ella el veu, però fins i tot recollir-lo li sembla gratuït
marxa enfurismada a reconciliar-se amb les coses útils
tampoc ha creat, aquest vespre.

Ha tirat la tovallola
però resulta ser una catifa màgica i ja vola d'amagat.